

U S T A W A

z dnia ..... 2017 r.

o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1:

a) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) koasekurator wiodący – zakład ubezpieczeń wybrany spośród uczestników umowy koasekuracyjnej do realizacji czynności określonych w tej umowie w imieniu własnym i pozostałych zakładów ubezpieczeń współubezpieczających;”;

b) po pkt 53 dodaje się pkt 53a i 53b w brzmieniu:

„53a) wewnętrzny zakład ubezpieczeń – zakład ubezpieczeń będący jednostką zależną:

a) instytucji finansowej niebędącej zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, który ubezpiecza wyłącznie ryzyka tej instytucji finansowej, albo

b) zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, wchodzącego w skład grupy, o której mowa w pkt 12, złożonej z zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, który ubezpiecza wyłącznie ryzyka podmiotów wchodzących w skład grupy, albo

c) podmiotu niebędącego instytucją finansową, który ubezpiecza wyłącznie ryzyka tego podmiotu;

53b) wewnętrzny zakład reasekuracji – zakład reasekuracji będący jednostką zależną;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej – Wyłącalność II (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, z późn. zm.);

2) służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz. Urz. UE L 12 z 17.01.2015, str. 1).

- a) instytucji finansowej niebędącej zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, który przyjmuje do reasekuracji wyłącznie ryzyko tej instytucji finansowej, albo
  - b) zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, wchodzącego w skład grupy, o której mowa w pkt 12, złożonej z zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, który przyjmuje do reasekuracji wyłącznie ryzyko cedowane przez podmioty wchodzące w skład grupy, albo
  - c) podmiotu niebędącego instytucją finansową, który przyjmuje do reasekuracji wyłącznie ryzyko tego podmiotu;"
- 2) w art. 162 w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) wskazanie, czy krajowy zakład ubezpieczeń zamierza wykonywać działalność jako wewnętrzny zakład ubezpieczeń lub wskazanie, czy krajowy zakład reasekuracji zamierza wykonywać działalność jako wewnętrzny zakład reasekuracji;"
- 3) w art. 166 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) czy krajowy zakład ubezpieczeń jest wewnętrznym zakładem ubezpieczeń lub czy krajowy zakład reasekuracji jest wewnętrznym zakładem reasekuracji;"
- 4) po art. 208 dodaje się art. 208a w brzmieniu:
„Art. 208a. W przypadku gdy zagraniczny zakład ubezpieczeń mający siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej zamierza zawierać umowy koasekuracji dużych ryzyk spełniające łącznie poniższe warunki:
- 1) ryzyko jest umiejscowione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 2) wyłącznie koasekurator wiodący jest odpowiedzialny przed ubezpieczającym za całość ryzyka,
  - 3) co najmniej jeden zakład ubezpieczeń współubezpieczający jest zakładem ubezpieczeń mającym siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej niż koasekurator wiodący lub uczestniczy w umowie koasekuracji przez oddział ustanowiony w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej niż państwo, w którym koasekurator wiodący ma siedzibę,
  - 4) koasekurator wiodący ustala wysokość składek ubezpieczeniowych i warunki umowy ubezpieczenia
- przepisy art. 207 i art. 208 stosuje się wyłącznie do zagranicznego zakładu ubezpieczeń będącego koasekuratorem wiodącym, mającego siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej.";

5) po art. 211 dodaje się art. 211a w brzmieniu:

„Art. 211a. 1. W przypadku gdy krajowy zakład ubezpieczeń zamierza zawierać umowy koasekuracji dużych ryzyk spełniające łącznie poniższe warunki:

- 1) ryzyka są umiejscowione na terytorium innego niż Rzeczypospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- 2) wyłącznie koasekurator wiodący jest odpowiedzialny przed ubezpieczającym za całość ryzyka,
- 3) co najmniej jeden zakład ubezpieczeń współubezpieczający jest zakładem ubezpieczeń mającym siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej niż koasekurator wiodący albo uczestniczy w umowie koasekuracji przez oddział ustanowiony w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż państwo, w którym koasekurator wiodący ma siedzibę,
- 4) koasekurator wiodący ustala wysokość składek ubezpieczeniowych i warunki umowy ubezpieczenia

– przepisy art. 211 stosuje się wyłącznie do krajowego zakładu ubezpieczeń będącego koasekuratorem wiodącym.

2. Krajowy zakład ubezpieczeń będący koasekuratorem wiodącym tworzy rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla celów wypłacalności z tytułu umów koasekuracji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 224 ust. 1 i 3–4 oraz art. 225–237, z uwzględnieniem warunków umów koasekuracji.";

6) w art. 272 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) równowartości w złotych 3 600 000 euro – dla zakładów reasekuracji innych niż wewnętrzne zakłady reasekuracji;"

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) równowartości w złotych 1 200 000 euro – dla wewnętrznych zakładów reasekuracji.";

7) po art. 313 dodaje się art. 313a w brzmieniu:

„Art. 313a. W przypadku gdy organ nadzorczy z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym ma siedzibę zagraniczny zakład ubezpieczeń lub zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług, stwierdzi, że ten zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie przestrzega

przepisów tego państwa dotyczących tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla celów wypłacalności lub nie spełnia kapitałowego wymogu wypłacalności, lub nie spełnia minimalnego wymogu kapitałowego, organ nadzoru może, w drodze decyzji, na wniosek tego organu nadzorczego zakazać swobodnego rozporządzania aktywami umiejscowionymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskazanymi we wniosku tego organu nadzorczego.";

- 8) w art. 339 w ust. 5 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) czy zakład jest wewnętrznym zakładem ubezpieczeń lub wewnętrznym zakładem reasekuracji.";

- 9) po art. 366 dodaje się art. 366a w brzmieniu:

„Art. 366a. W przypadku gdy organ nadzorczy z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym zagraniczny zakład ubezpieczeń lub zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług, cofnie temu zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej lub działalności reasekuracyjnej, organ nadzoru może, w drodze decyzji, na wniosek tego organu nadzorczego, zakazać swobodnego rozporządzania aktywami umiejscowionymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskazanymi we wniosku tego organu nadzorczego.";

- 10) w art. 490:

- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35 wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 135 ust. 2 dyrektywy Wypłacalność II stosuje się w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lokujących środki finansowe w zbywalne papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe oparte na pożyczkach przekształconych wyemitowane przed dniem 1 stycznia 2011 r. w przypadku gdy po dniu 31 grudnia 2014 r. zostały dodane nowe ekspozycje bazowe lub ekspozycje zostały zastąpione.";

- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji obliczające kapitałowy wymóg wypłacalności według formuły standardowej obliczają standardowe parametry podmodułu ryzyka

cen akcji dla akcji typu 1, o których mowa w art. 168 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35, nabytych do dnia 1 stycznia 2016 r. i nieobjętych ryzykiem cen akcji opartym na czasie trwania, o którym mowa w art. 304 dyrektywy Wypłacalność II, zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) standardowy parametr stosowany do obliczania podmodułu ryzyka cen akcji stanowi średnią ważoną:
  - a) parametru stosowanego do obliczania podmodułu ryzyka cen akcji zgodnie z art. 170 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35,
  - b) parametru stosowanego do obliczania podmodułu ryzyka cen akcji zgodnie z art. 169 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/35;
- 2) waga parametru, o którym mowa w pkt 1 lit. b, jest zwiększana co najmniej liniowo na koniec każdego roku kalendarzowego, od 0% w roku 2016 do 100% w dniu 1 stycznia 2023 r."

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Monika Studzińska
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/